

תמורה ט

כהנה כהנה	מכאן שממירין מן הצאן על הבקר, ומן הבקר על הצאן, מן הכבשים על העזים, ומן העזים על הכבשים, ומן הזכרים על הנקבות, ומן הנקבות על הזכרים, ומן בעלי מומין על התמימים, ומן התמימים על בעלי מומין
זא יח'פוט זא ימ'ר אותו טוב כרע או רע טוב	ואיזהו טוב כרע - בעלי מומין שקדם הקדישן את מומן
<p>אביי: נימא קרא לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בו, טוב אחרינא ל"ל? שמע מינה: טוב מעיקרו - עושה תמורה, רע מעיקרו - אין עושה תמורה רבא אמר: תרווייהו טוב ייתורי מיתרי, אם כן נכתוב קרא לא יחליפנו ולא ימיר אותו ברע או רע בו למה לי למכתב תרווייהו טוב?</p> <ul style="list-style-type: none"> • חד טוב - אפי' בטוב נמי כי ממיר לקי, • ואידך, טוב מעיקרו - עושה תמורה, רע מעיקרו - אין עושה תמורה. 	

תגובת אביי לדרשת רבא: ואביי אמר: קל וחומר הוא, ומה טוב ברע דעלווי קא מעלי ליה - לקי, טוב בטוב, דכי הדדי נינהו - לא כל שכן דלקי!

תשובת רבא: ורבא - אין עונשין מן הדין.

תגובת הגמרא לאביי לתשובת רבא: ואביי אמר לך: הא - לאו דינא הוא, מי גרע טוב מרע?

זא יח'פוט	בשל אחרים	<p><u>קושי</u>: ולכתוב זא יח'פוט, ולא בעי זא ימ'ר אותו! <u>תירוץ</u>: אי כתב הכי - הוה אמינא תצא זו ותכנס זו הוא דתילקי - אבל ממיר, דתרווייהו קא מקדיש להו - אימא לא לקי, קא משמע לן.</p>
זא ימ'ר אותו	בשל עצמו	

שאלה על הבנת הברייתא: האי **בשל אחרים** היכי דמי?

אי נימא בהמה דהקדש דידיה וחולין דעלמא - מי מצי מקדיש?
ואלא - בהמה דהקדש דעלמא, וחולין דידיה - מי מתפיס בדבר שאינו שלו?

א"ש כי 'קפ"ש את כיתו קפ"ש ז"ה' אמר רחמנא,
מה ביתו - ברשותו, אף כל - ברשותו!

תשובה: לעולם בבהמה דהקדש דעלמא וחולין דידיה, כגון דאמר מריה דבהמה דהקדש: "כל הרוצה להמיר בבהמתו - יבא וימיר."

ברייתא

כהנה כהנה	תנא קמא	ר' שמעון
מכאן שממירין אחד בב', וב' באחד, אחד במאה, ומאה באחד	אין ממירין אלא אחד באחד, שנאמר בהמה בבהמה ולא בהמה בבהמות, ולא בהמות בבהמה	אין ממירין אלא אחד באחד, בהמה בבהמות, ולא בהמות בבהמה
חיזוק לטענתם	מצינו בהמות שקרויה בהמה, שנאמר ובהמה רבה	בהמה רבה - איקרי, בהמה סתם - לא איקרי
קושי ותירוץ		<p><u>קושי</u>: וטעמא דר"ש משום בהמה הוא? והא טעמא דר"ש משום הוא, מה הוא - מיוחד, אף תמורה מיוחדת! <u>תירוץ</u>: מעיקרא אמר להן ר"ש מן והיה הוא ותמורתו, וכי חזא דדרשי רבנן מבהמה בבהמה אמר להם איהו: מהתם נמי מצינן למילף טעמא דידי.</p>

האם ר' שמעון מודה שממירין וחוזרין וממירים? ברייתא לחזק	ריש לקיש	ר' יוחנן
	כן - קדושה ראשונה דהקדש להיכן הלכה?	לא- כשם שאין ממירין ב' באחד - כן אין ממירין וחוזרין וממירין.
	יכול כשם שאר"ש שאין ממירין שנים באחד, כך אין ממירין וחוזרין וממירין - ת"ל ופי' הוא ותמורתו - אפילו במאה	כשם שאין ממירין אחד בשנים - כך אין ממירין וחוזרין וממירין

גירסה 2		גירסה 1		
שאלה 1		בהמה 1	הפריש אשם להתכפר בו והמיר בו והומם וחללו על אחר	שאלה ר' אבין לדברי האומר אין ממירין וחוזרין וממירין
בהמה 1	הפריש אשם להתכפר בו, והמיר בו, והומם וחללו על אחר	בהמה 2	אשם במקום 1- הלך לאיבוד - וניתק לעולה - מהו שימיר בו?	
בהמה 2	האם מותר להמיר בו?	בהמה 3	הובא כאשם במקום 2 - ונתכפר באשם הזה	
שאלה 2				
בהמה 1	הלך לאיבוד - וניתק לעולה - מהו שימיר בו?			קושי על אביי על שאלתו
בהמה 2	הובא כאשם במקום 1 - ונתכפר באשם הזה			
הי קא מיבעיא ליה? איזהו עיקר ספיקו?		<ul style="list-style-type: none"> אי ב' גופים (בהמות – 1 2) וקדושה אחת (שניהם אשם) – תיבעי ליה בלא מתכפר (אין צורך לבהמה 3) אי ב' קדושות (אשם ועולה) וגוף אחד (בהמה 1) – תיבעי ליה בלא הומם (בהמה 1 – המיר בו ואבד והביא בהמה 2 במקומה והתכפר בו ומצא בהמה 1 ויתק לעולה) 		
<ul style="list-style-type: none"> קדושה אחרת באותו הגוף (שאלה 2) – לא ניבעי הומם וחללו באחר! אי גוף אחר באותה קדושה (שאלה 1) – לא ניבעי נתכפר באשם אחר! 		<ul style="list-style-type: none"> ר' אבין - חדא מגו חדא קמיבעיא ליה: <ul style="list-style-type: none"> 1. הומם וחללו על אחר מהו שיחזור וימיר? מי אמרינן באשם ראשון הוא דאין חוזר וממיר - אבל בגוף אחד, אף על גב דקדיש אותה קדושה - חוזר וממיר, או דלמא: כל באותה קדושה אין חוזר וממיר? 2. ואם תימצא לומר הדין גוף אחר, כיון דבאותה קדושה קאים - אין חוזר וממיר, אלא נתכפר באשם אחר וניתק זה ראשון לעולה - מהו שיחזיר וימיר בו? מי אמרינן, כי אין ממיר וחוזר וממיר - הני מילי אותו הגוף באותה קדושה, אבל אותו הגוף בקדושה אחרת חוזר וממיר, או דלמא: אף על קדושה אחרת, כיון דאותו הגוף הוא - אין חוזר וממיר? 		תשובה

דין: א"ר יהושע בן לוי: הקדש ראשון מוסיף חומש, ואין הקדש שני מוסיף חומש.
טעם לדין: אמר רב פפא: מאי טעמא דרבי יהושע בן לוי - אמר קרא ואם המקדש יאז את כיתו ויסל חמישית,
מקדיש ולא המתפיס.
שאלת ר' אבין: בעי רבי אבין: הפריש אשם להתכפר בו, והומם, והוסיף עליו חומש וחללו חבירו, ונתכפר באשם
אחר, וניתק זה לעולה, מהו שיוסיף עליו חומש?
דיון בדיוק כמו שמופיע בטבלה למעלה – 2 גירסאות בשאלת ר' אבין ושאלת אביי

